

NE, UÁ½ VÁ®BEC NIC KOVIDOVÁ•HO!

ÁšterÁ½, 25 leden 2022

VÁjimli jste si, Á¾e se VÁjude ve svÁ›tÁ›, tedy ne VÁjude, ale v hodnÁ› zemÁ-ch, dost uvolÁ›uje? PÁ™esto, Á¾e poÁ•et nakaÁ› stÁ›le vÁ-c stoupÁ›? Snad je to jen dalÁ›- pokus, jak se brÁ›nit. JÁ› jse se rozhodla - a tedy se snaÁ¾Á-m, VÁjim pÁ™edklÁ›dÁ› Á•tenÁ- jen zajÁ-mavÁ©, veselÁ© Á•i vesele pouÁ•nÁ©. Dnes napÁ™Á-klad VÁjim napÁ›Áju o DEKAMERONU. Nebude to sice veskrze veselÁ©, ale zas - tÁ™ebas se dozvÁ-te nÁ›co, co jste nevÁ›dÁ›li...

JistÁ› ho znÁ›jte â€“ nebo alespoÁ› jeho slavnÁ© dÁ-lo - velkou a obsa¾nou knihu Giovanni Boccaccia, autora tohoto nÁ›dher souboru, kterÁ½ obsahuje sto novel o IÁ›sce.

Ty kouzelnÁ© pÁ™Á-bÁ›hy plnÁ© milovÁ›nÁ-, smÁ-chu i dalÁ›-ch rozmarnostÁ- - si vyprÁ›vÁ- tÁ™i mladÁ- muÁ¾i a sedm mladÁ½ch Á¾en, kteÁ™Á- utekli z mÁ›sta na venkov, aby se zachrÁ›nili pÁ™ed smrtÁ-. Ve Florencii totiÁ¾ prÁ›vÁ› vypukla epidemie vraÁ¾ednÁ©ho moru... ZaÁ•alo to VÁ›echno tÁ-m, Á¾e jednoho dne se v tamÁ›jÁ› Santa Maria Novella zcela nÁ›hodnÁ› sejdou.

PÁ™iÁ›li se totiÁ¾ pomodlit za svÁ© blÁ-zkÁ© zemÁ™elÁ©. CelÁ› spole•nost se seznÁ›mÁ- a spontÁ›nnÁ› se rozhodnou spole•nÁ› uprchnout na venkov, za ZÁ›bavou. Na mÁ-stÁ› se domluvÁ-, Á¾e si ka¾dÁ½ den budou vyprÁ›vÁ›t rozli•nÁ© pÁ™Á-bÁ›hy. Takto mohou pÁ™eci jen zapomenout na strasti souÁ•asnÁ©ho Á¾ivota. (Jestli pak vÁ-te, jak vznikl samotnÁ½ nÁ›zev dÁ-la? SpojenÁ-m Á™eckÁ½ch slov dÁ©ka (deset) a hÁ©merÁ› (den) Á Dekameron, tedy deset dnÁ-.)

Po desÁ›tÁ©m dni se VÁ›ak znovu vrÁ›tÁ- do Florencie, do kostela, ve kterÁ©m se poprvÁ© setkali. RozlouÁ•Á- se, a ka¾dÁ½ z nich jde svou cestouâ€“

Dekameron byl na tehdeÁ›jÁ- dobu dÁ-lo pomÁ›rnÁ› nesluÁ›nÁ©, ale zas tak hezkÁ©, Á¾e bylo Á•tenÁ© a obdivovanÁ© od samÁ©ho zaÁ•Á›tku.

A teÁ• pÁ›r faktÁ›:

Florencie, leÁ¾Á-cÁ- na Á™ece Arno, byla ve stÁ™edovÁ›ku vÁ½znamnou metropolÁ- italskÁ©ho ToskÁ›nska. V letech 1348â€“1349 tam Á™Á›dil mor. Na konci stÁ™edovÁ›ku mÁ›l mor na svÁ›domÁ- Á¾ivot 20 milionÁ- EvropanÁ- a Evropanek. Á€eskÁ© Á°zemÁ- zasÁ›hla morovÁ›j epidemie nÁ›kolikrÁ›jt. PoprvÁ© v roce 1349, naposledy v letech 1711-1715. Z Evropy mor postupoval do Afriky. Do SpojenÁ½ch stÁ›tÁ- se nemoc dostala teprve v 19. stoletÁ- pÁ™es pÁ™Á-stavy v San Francisku a Los Angeles.

Z poslednÁ- studie, na nÁ-Á¾ se pod vedenÁ-m Marka Achtmana z Irska podÁ›leli vÁ›dci z Á€EÁ-ny, Francie, NÁ›mecka, Madagaskaru a SpojenÁ½ch stÁ›tÁ-, vyplÁ½vÁ›j, Á¾e morovÁ›j bakterie se pÁ™izpÁ›sobovala vÁ¾dy novÁ½m zemÁ›pisnÁ½m podmÁ-nkÁ›m a tvoÁ™ila stÁ›le novÁ© a novÁ© mutace. "MuÁ¾Á-m i Á¾enÁ›m zaÁ•ala otÁ©kat podpaÁ¾Á-. Otoky byly nejdÁ™Á-ve velkÁ© jako vejce, potom jako jablko. Po tÁ›le se jim zaÁ•aly objevovat takÁ© modrÁ© a Á•ernÁ© skvrny. To bylo vÁ¾dy znamenÁ- smrti," popisoval pÁ™Á-znaky nemoci Boccacio.

Yersinia pestis je bakterie zpÁ›sobujÁ-cÁ- morovÁ›j onemocnÁ›nÁ- vyznaÁ•ujÁ-cÁ- se vysokou infekÁ•nostÁ-, kterÁ› je dÁ›vodem rychlÁ©ho Á›jÁ-Á™enÁ- nemoci v populacÁ-ch po celÁ©m svÁ›tÁ›. Postihuje Á•lovÁ›ka i zvÁ-Á™ata, a to s velmi vysokou Á°mrtnostÁ-. HlavnÁ-m pÁ™enaÁ›em moru v minulosti byly blechy, kterÁ© unikaly pozornosti IÁ©kaÁ™Á-m, proto byla IÁ©Á•ba moru po dlouhou dobu neznÁ›mÁ›j.

Později se ukázalo, že se mor velmi rychle šířil takřka kapátkovou infekcí, a to velkou rychlostí. Tato forma onemocnění je velmi progresivní a má až 100% smrtnost. Morová onemocnění je totiž nejenom velmi vzácná a přetrvávají - tedy hrozbu v podobě vypuknutí dalších epidemií.

Takže je to
to, co epidemie a pandemie - už tedy bylo!

Jo,
lidstvo to trošku až probere, to ano!

d@niela